

בשלח - נ"ה ע"א

רבי יהודה אמר, הקדוש בריך הוא נשmeta עלאה ברוך הוא נטן נשמה עלונה באדם, וכלל ביה חכמה והשכל כדי לדעת הכל. מאיזה מקום נמן בו נשמה? רבי יצחק אמר, ממקום ששאר הנשמות הקדושות באות.

רבי יהודה אמר, מכאן, שפטוב (בראשית א) תצא הארץ נפש חייה. מי זו הארץ? מאותו מקום שהמקדש נמצא בו. נפש חייה - נפש חייה סתם, זו נפש של אדם הראשון של הפל. רבי חייא אמר, אדם היה יודע חכמה עלונה יותר מפלאכי השתת, והיה מסתכל בכל, והוא יודע ונודע לרבותו יותר מכל שאר בני העולם. לאחר שחתא נסתמו מפניו מעינות החכמה. מה כתוב? (מה שכתוב) שם וישלחו ה' אליהם מגן עדן לעבד את האדמה.

רבי אבא אמר, אדם הראשון מזכיר ונתקבה נמצא, זהו שפטוב (שם א) ויאמר אליהם נעשה אדם בצלמנו כראוי. והוא יודע ונתקבה כראוי. ועל זה זכר ונתקבה נעשו כאחד, ונפרדו אחר פה. ואם תאמר, זה שאמר האדמה אשר לך משם - פה הוא ודי, וזהו התקבה, וקדוש ברוך הוא השם עמה, וזהו זכר ונתקבה, והפל דבר אחד.

רבי יוסי אמר, עזיז וזרמת יה, איןון דכלילין דא בדא ולא אתרפישאן דא מן דא ולעלמין איןון בחביבותא, ברעותא חדא, דמתפנן אשתקחו (נ"א אהמשב) מישיכן דנהליין ומבעין לאסתפקא כלא, ולברךא כלא, לא כדיבו מימי מבעין, כמה דאת אמר (ישעה נח) וכמוץיא מים אשר לא יצבו

רבי יהודה אמר, קדשא בריך הוא נשmeta עלאה יhab ביה באדם, וכלייל ביה חכמתא וסבלתנו, למונדע כלא. מאן אחר יhab ביה נשmeta. ר' יצחק אמר, מאתר דשר נשmetaין קדישין קא אתין.

רבי יהודה אמר, מה בא. דכתיב, (בראשית א) הוצא הארץ נפש חייה, מאן הארץ. נפש חייה סתם, דמקדשא אשתקכח ביה. נפש חייה, נפש חייה סתם, דא נפשא אדם קדמא דכלא.

רבי חייא אמר, אדם היה ידע חכמתא עלאה, יתיר ממלאכי עלאי, והוה מסתכל בכל, והוא ידע ואשתמוודע למאריה, יתיר מפל שאר בני עולם. בתה דחוב, אסתימו מגניה מבועי דחכמתא, מה כתיב (נ"א מה דכתיב) וישלחו יי' אלדים מגן עדן לעבוד את האדמה.

רבי אבא אמר, אדם הראשון מדבר ונוקבא אשתקכח, חדא הוא דכתיב, (בראשית א) ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כראויינו, רעל חדא, דבר ונוקבא אתרפישו בחדר, ואתרפישו לכתה. ואי תימא, הא דאמר האדמה אשר לך משם. כי הוא ודי, רעל הוא נוקבא, וקידשא בריך הוא אשתקוף עמה, רעל הוא דבר ונוקבא, וככלו היא מלחה חדא.

רבי יוסי אמר, עזיז וזרמת יה, איןון דכלילין דא בדא ולא אתרפישאן דא מן דא ולעלמין איןון בחביבותא, ברעותא חדא, דמתפנן אשתקחו (נ"א אהמשב) מישיכן דנהליין ומבעין לאסתפקא כלא, ולברךא כלא, לא כדיבו מימי מבעין, כמה דאת אמר (ישעה נח) וכמוץיא מים אשר לא יצבו מימי וועל דא ויהי לי לישועה, דבגינוי בה, מלכא קדישא משיח ואחסין לתחא, ואתער ימינה לא מעבד גסין.

שם שם נמצאות (נמשב) משיכות הנחלים והמעינות לספק לכל ולבך את הכל, לא מכוונים מימי המעיינות, כמו שנאמר (ישעה נח) וכמוץיא מים אשר לא יצבי מימי, ועל זה ויהי לי לישועה, שבשביל בה המלך הקדוש מושך ומורייש למטה, ומתעורר הימין לעשות נשים.